



ОТ КЕНОСИС  
КЪМ ТВОЗА

Никола Димитров

## От кеносис към теоза

Филипяни 2:5-8 *Имайте у себе си същото съзнание (ум, дух, нагласа, начин на мислене, отношение), което беше и у Христос Исус, Който, като беше в Божия образ, пак не сметна, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, но се **отказа от всичко**, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; и като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.*

### Кеносис

Фразата **отказа се от всичко** е изразена с гръцката дума **кеносис**. Кеносис говори за самоизпразване, само-ограничаване, снишаване и в случая с Исус дори видоизменяне. При кеносиса онзи, който се снишава прави така, че фокусът да не е към него самия, а към другите. При учението за Кръста и при учението за Христос Победителя (Кристус Виктор), кеносисът на Исус е най-важният фактор.

Казва се, че Исус не сметна, че трябва да държи равенство с Бога, **но се отказа от всичко**. Но как точно се случи това? Не можем да кажем, че Той вече не беше Бог, понеже Библията казва:

Колосияни 1:15-17 *в Исус, Който е **образ** на невидимия Бог, първороден преди всяко създание; понеже чрез Него и за Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено; и Той е преди всичко и всичко чрез Него се сплотява.*

Колосияни 2:9 *Защото в Исус обитава телесно **цялата пълнота на Божеството.***

Евреи 1:1-3 *Бог, Който много пъти и по много начини е говорил в миналото на нашите предци чрез пророците, в тези последни дни Той ни говори чрез Сина. Него е поставил за наследник на всичко, чрез Него е създал и света, Той е **сияние** на Неговата слава и **съвършен образ** (характер) на Неговото лице (ипостас) и Който държи всичко чрез Своего могъщо слово.*

...тоест, дори когато Исус не сметна, че трябва да държи равенство с Бога, *но се **отказа от всичко***, Исус продължаваше да Си бъде Бог. С други думи, преминаването Му от образа на Бога към образа на човека не беше със цената на загуба на божествеността Му. Но все пак Той се видоизмени - от един вид Той премина в друг вид. От Бог във вечността, извън ограниченията на времето, пространството и всичко останало, Той влезе и във времето и в пространството, като Бого-човек и вече беше ограничен според водителството на Духа, взаимоотношението с Троицата, търсенето на Бога,

както и можеше да бъде само на едно място в дадено време.

## Кеносис в Стария завет

За да разберем кеносиса по-пълно, нека да видим, че още в Стария завет Бог Отец действаше **кенотично**, тъй като Той също сниши Себе Си и слезе на нивото на разбирането на хората Му - Той позволи на хората да Го определят според ограничените си разбирания, с други думи - не сметна, че трябва да държи равенство със Себе Си като Бог. Чак когато Исус дойде, Отец се разкри напълно в и чрез Него. Преди това Отец **кенотично** приемаше образа, който Неговите хора Му даваха, понеже не Го познаваха:

*Йов каза: "Бог дал, Бог взел, благословено да бъде Господното име", но беше ясно, че не Бог, а Сатана беше убиецът, който взе всичко на Йов;*

*Един автор в книгата на царете казва, че Бог подбуди Давид да преброи народа, за да го накаже след това, но години след това, друг автор в книгите на летописите казва, че всъщност беше Сатана, който подбуди Давид (с времето откровението за Бога расте, но преди да е пораснало Бог Отец се снишава и приема образа, който хората Му даваха);*

*Един автор в Петокнижието казва, че Бог посещава нечестията на родителите върху 3-4 поколения от деца, внуци и правнуци, докато*

*друг автор в пророците, много по-късно отрича това, като казва, че никое дете няма да страда заради греха на родителя си, но всеки ще отговаря за своя си грях;*

*Един автор в Петокнижието казва, че Бог е искал жертви от народа Израел, а друг, много по-късно, в пророците, казва, че Бог иска милост, а не жертва и че Бог всъщност изобщо не се е удоволствал в кръвта на агнета и козли и говеда;*

*Израел казваше в петокнижието, че Бог Отец е страшен Бог и ще ги избие всичките, други твърдяха, че ако само някой види Бога и ще умре веднага и т.н., но...*

*...Отец определено не беше такъв, какъвто Го изкарваха - Той още от Стария завет Си беше любов и точно тази любов изпрати Исус при нас.*

Но, преди Исус, Бог Отец се изявяваше в разбирането на хората повече като юридически Бог - като великият Творец и Моралният съдия, а Исус Го представя като Баща - като Отец - като Татко! **Кенотично** беше от страна на Отец да сниши Себе Си според разбиранията на хората, докато те пораснат и получат откровение за истинската Му същност.

Същото се отнася за Святия Дух днес - Той също **кенотично** снишава Себе Си постоянно и позволява на Църквата да Го определя според ограничените си разбираня - толкова много деноминации, толкова

много теологични, есхатологични, екзегетични, херменевтични и всякакви различия и няма как всички да са верни, нали? Но, Святият Дух работи с всеки от нас според нашите разбирания, разкривайки ни все повече от Себе Си, но стъпка по стъпка, според разтежа ни. Ние самите сме вярвали неща, които с времето сме ревизирали, нали? Святият Дух не е ли бил ли с нас преди това? Бил е. Не ни ли е помазвал? Помазвал ни е. Не ни ли е привличал? Привличал ни е. Не ни ли е благославял? Благославял ни е?

Как става този номер? Като снишава Себе Си и като не счита за нужно да държи равенство със Себе Си като Бог, но като **работи заедно** с вървежа на стадото и когато стадото порасне в откровението си за Него, Той също “израства” в и чрез нас.

## Кеносисът на Исус

Какво се случва на практика, след кеносиса на Исус? *Исус не сметна, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, **отказа се от всичко**, взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците* и чрез живота, служението, смъртта, възкресението и новото създание, победи силите на мрака. Христос Победител - Кристус Виктор.

Евреи 2:14-15 казва: *И така, понеже децата са същества от общата плът и кръв, то и Той подобно на тях **взе участие в същото (кеносис)**, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта, т. е. дявола, и да избави всички онези, които поради страха от смъртта*

*през целия си живот са били подчинени на робство.*

Кристус Виктор (или победата на Исус) разкрива Божията себеотрицателна, саможертвена и фокусирана към другите любов, чрез която се задвижва кеносисът.

Победата на Исус ражда християнството, но християнство без кеносис е всичко друго но не и християнство. Кеносисът на Исус не само прави победата на Исус възможна (Кристус Виктор), но е и пример за това ние какви трябва да бъдем и ние какво трябва да правим.

Също така, кеносисът разкрива греха не като морален казус, а като духовен фактор, който може да бъде решен единствено с по-висша сила на духа, което всъщност е кеносисът. Грехът като духовен фактор е задвижван от силите на мрака, чиято главна характеристика е себичността, егоизма и гордостта - всичко това води към индивидуализъм и към страх от смъртта (всичко, което човек прави е с цел да избегне или забави смъртта колкото се може повече). Затова, единственият начин да бъде победен греха е чрез пример за обратното, а именно - смирение продиктувано от любов, което се жертва за другите и не е индивидуалистично, себично и гордо. А Бог засвидетелства победата на подобна жертва чрез възкресението.

# Теозата

Нека въведем още един термин. Кеносисът е единственият начин за постигане на **теозата** - обожествяването - процесът чрез който ние ставаме от просто хора - богоподобни нови създания. Идеята на Христос е да слезе на Земята и от Бог да стане човек, без да губи божествеността Си, за да можем ние след това, по Негов пример и чрез Божията благодат, от просто хора да станем обожествени нови създания, без да губим човечността си.

Теозата не е възможна без кеносисът. Нашият кеносис е различен от този на Исус, понеже ние не се видоизменяме - ние не ставаме от хора - богове - ние само променяме фокуса си, посоката си, мисленето си, ума си - това е покаянието. Чрез нашето покаяние ние сменяме посоката си и тръгваме да вървим в обратната на греховната посока. Покаянието не е думи, а дела.

*Павел беше фарисей и гонеше църквата - после водеше църквата.*

*Петър от страх се отрече от Исус и Го проклрнаше, а след възкресението беше готов да умре за Него без никакъв проблем.*

*От страх всички ученици се разбягаха, когато хванаха Исус - единият дори гол избяга, но след възкресението и преживяването на Петдесетница - църквата пееше песни докато я хвърляха на лъвовете.*

В какво се изразява нашият кеносис? Имено в това покаянието ни да е истинско и да принася плодове на покаяние, а не само на думи да сме вярващи. Да следваме примера на Исус.

Матей 20:25-28 казва: *Но Исус ги повика и каза: Вие знаете, че князете на народите господаруват над тях и големците им властват над тях. Но между вас няма да бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга; също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.*

Лука 9:23, 27 Каза още и на всички: *Ако някой иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си (кеносис) всеки ден и нека Ме следва (теоза)... Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.*

И да завършим със стиховете, с които започнахме. Прочетохме Филипяни 2:5-8, но нека сега започнем от 4-ти стих, за контекст:

Филипяни 2:4-5 **Не гледайте всеки само за своето, а всеки и за чуждото** (това е нашият кеносис). *Имайте у себе си същото съзнание (ум, дух, нагласа, начин на мислене, отношение), което беше и у Христос Исус, Който, като беше в Божия образ, пак не сметна, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, но се **отказа от всичко** (кеносисът на Исус), като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен*

*на човеците; и като се намери в човешки образ,  
смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже  
смърт на кръст.*

Ако ходим в тази не-егоистична любов, която не мисли за своето си, а за другите, всяко наше действие, мисъл и дума ще бъдат продиктувани от Божията любов, която е в основата на кеносиса, който ние трябва да преживяваме ежедневно, който пък ще ни води до божествената теоза. Резултатът ще бъде, че ние, като Тяло на Христос, също ще станем образ на невидимия Бог на Земята, сияние на Неговата слава, съвършен характер на Неговото лице и в нас (Тялото на Христос на Земята) също ще обитава телесно цялата пълнота на Божеството, по благодат. Амин!

***Бог да ви благослови!***